

СТАНОВИЩЕ

на доц. д-р Асен Йосифов

председател на научно жури за защита на дисертация на редовен докторант **Наташа Атанасова Спиридонова** в катедра Връзки с обществеността при ПИФ на ЮЗУ „Неофит Рилски” на тема **„Връзки с обществеността – социология на границата с изкуството” (Полетата на ПР познанието)**

Уважаеми колеги и гости,

Както е известно в съответствие с духа и буквата на Закона аз вече съм изразил официално своето позитивно отношение към дисертационния труд на Спиридонова, защото в качеството си на научен ръководител на докторантката съм предложил този труд за обсъждане и защита.

Убедено потвърждавам своите положително отношение и висока оценка за тази дисертация.

Основанията ми за това са следните:

Първо, трудът показва висока ерудиция и научна култура на неговия автор. Същевременно е демонстрирано безспорно умение да се пишат научни текстове върху сложни и актуални научни проблеми, които са на предния фронт на научното знание, и то по разбираем, логичен и същевременно изискан начин. Внимателният читател сигурен съм ще намери цяла поредица интригуващи и запомнящи се пасажки, както и образцови страници. Има параграфи, които се четат на един дъх, като предпочитан литературен жанр, без да губят логическата стройност на аргументацията и необходимата научна дълбочина на анализа. Подобни умения са изключително рядко явление сред младите автори.

Второ, в труда са приведени аргументи и са демонстрирани и използвани знания от различни области на социалната наука, като всичко това е пречупено през специфичния политематичен поглед на ПР специалиста и подчинено на „фината совалка“ на целите деклариани в дисертационната теза и произтичащи от нея. Намирам за уместна идеята да се потърси баланс в съчетанието на различни социални науки в границите на ПР и да се подложи на дискусия използваемата за неговите цели част от тях. Струва ми се, че дисертацията предизвиква такава дискусия, чийто резултати ще бъдат много полезни за усъвършенстване на образователния процес.

Трето, формулираното от много водещи учени в областта мъгляво твърдение, че ПР се приближава до изкуството за първи път в този труд намира многостранна, солидно обоснована и убедителна аргументация. Ако прочетат този труд противниците на тази теза непременно ще намалеят на брой. Ако цитирам Спиридонова в ПР се налага понякога „да измислиш вместо да намериш“. Социалният свят не се открива, той се изобретява.

Четвърто, споделям също така заключенията на Спиридонова относно: а.) появата на ПР като следствие на метаморфозите на публичността в модерния свят; б.) особеният и подлежащ на трансформация академичен статут на висшето ПР образование; в.) водещата роля на социологията и ПР причините за нея. Цялата дисертация не само обхваща вътрешните и външни полета на ПР познанието (теоретични основи на провереното знание, познавателни акценти, деятели и адепти с определени интереси и настроение, социални и институционални условия, различни видове външен натиск), но и ги разширява.

Пето, докато се запознава със становището ми, читателят или слушателят сигурно ще се сети, че едва ли ми е възможно да похваля

някой дисертант повече от това. Да, така е! След двадесет научни ръководства на докторанти минали през главата ми и над сто успешно защитени дисертации минали пред очите ми като дългогодишен член (и за един период председател) на бившите специализирани научни съвети тази дисертация е най-добрата от тях. Тя заслужава да бъде прочетена от всички заинтересовани специалисти и студенти и препоръчвам (след като се освободи от типичните за дисертация излишни демонстрации на ерудиция) да бъде издадена и предоставена на четящата публика. Виждайки този резултат се чувствам длъжен да се извиня на Спиридонова за острия си критичен тон към работата и части от нея по време на подготовката. Аз често нервничех, тя понякога плачеше. Резултатът обаче оправдава и двамата ни.

Към работата имам и критични забележки. Голяма част от тях вече са отразени в нея. Тук ще отбележа само тези, които са останали „зад кадър”. Например, работата би спечелила, ако се допълни със сериозен анализ на реално действащи образователни ПР програми, поне във водещи университети у нас и в чужбина. Знам, че такива опити са правени, но са се сблъскали с непреодолими трудности - разминаване между декларативни формулировки и реално съдържание, ревниво пазените авторски права, страха от сравнения и други. Все пак и в този си вид трудът показва, че авторката е минала през трудовата преизподня на дисертационната работа. Намирам също така на места текста за менторски и тона за прекалено категоричен, дори когато е придружен с намигвания. Подобно самочувствие е подходящо по-скоро за водещи учени и виртуози в областта, отколкото за млад аспирант. Не изострям тази своя забележка, защото не искам да бъда обявяван за противник на младежкото самочувствие. Не ми се ще да се издавам – аз наистина съм такъв.

Като имам предвид достоинствата на работата, направените приноси, (които скромно са отразени в справката) и показаното умение за

самостоятелното разработване на мащабен научен проблем препоръчвам на членовете на уважаемата комисия да гласуват с „Да” за присъждане на Наташа Атанасова Спиридонова на образователна и научна степен доктор.

доц. д-р Асен Йосифов: